

(Geraniaceae) χρησιμώτατον και ως τροφή των χοίρων Κέρκ. ('Αργυράδ.) Πελοπν. (Γαργαλ.) Συνών. γ ο υ ρ ο υ ν ο π ό δ ι 1, κ λ ω ν ι τ η ς β ά β ω ς, ν τ ά ν ν τ ά ν κ ό κ ο ρ α, κ ο υ τ σ ο π ό δ α ρ ο. 4) Τò φυτόν 'Ανθεμίσ ή χία (Anthemis chia) τής οίκου. των Συνθέτων (Compositae) Πελοπν. (Γαργαλ.) Στερελλ. (Σπάρτ.): Τά γουρ'νουπόδαρα νά δά βράσης νά δά φάμε Στερελλ. (Σπάρτ.) Συνών. ά μ ά ρ α γ κ α ς, τ σ ο υ τ σ ο υ μ ί δ α. 5) Τò φυτόν Κυκλάμινον τò νεαπολιτανικόν (Cyclamen neapolitanum) τής οίκου. των 'Ηρανθιδών ή Πριμουλιδών (Primulidae) Κάλλαμ. Καστ. Συνών. εις λ. γ ο υ ρ ο υ ν ο π ά π ο υ τ σ ο 2. 6) Τò όπλον εις τήν συνθηματικήν γλώσσαν Θράκ. ('Ορτάκ.)

γουρουνοπόδαρος επίθ. ένιαχ. γουρ'νοπόδαρος Πελοπν. (Μαργέλ. Παιδεμέν. Ποταμ. κ.ά.) — Α. Παπαδιαμ., Χριστούγ. τεμπέλ., 34 — Λεξ. Δημητρ. γ'ρουνοπόδαρους Θεσσ.

Έκ του ούσ. γ ο υ ρ ο υ ν ο π ό δ α ρ ο.

1) 'Ο έχων κοντούς πόδας ως του χοίρου Θεσσ. 2) 'Ο άπλυτος, ρυπαρός, άγροϊκος Πελοπν. (Μαργέλ. Παιδεμέν. Ποταμ. κ.ά.): Φτοῦνος ό γουρ'νοπόδαρος τση Πέτραινας έχει νά πλυθη από τότε που βαφτίστηκε Παιδεμέν. Συνών. ά π ά σ τ ρ ε υ τ ο ς 1, ά π α σ τ ρ ο ς 1, ά π λ υ τ ο β ε δ ο ύ ρ η ς, ά π λ υ τ ο ς Α1, γ ο υ ρ ο υ ν ά ν θ ρ ω π ο ς 2, γ ο υ ρ ο υ ν ε ρ ό ς 2, άντίθ. π α σ τ ρ ι κ ό ς. 3) Δυσολώνος Α. Παπαδιαμ., Χριστούγ. τεμπέλ., 34 — Λεξ. Δημητρ.: Σιμά εις όλα τ' άλλα ό κόσμος τήν είχε δια γρουσουζα, δια γουρ'νοπόδαρη. "Αμα έπρόκειτο νά αποπλεύση καμμιά βάρκα ή κανένα καϊκι και ό καραβοκύρης ή οι σύντροφοι τήν συνήντων εις τόν δρόμον, έγύριζον όπισω και άνέβαλλον τήν αναχώρησιν Α. Παπαδιαμ., ένθ' άν. Συνών. κ α τ σ ι κ ο π ό δ α ρ ο ς.

γουρουνοποδαρούσα ή, επίθ. θηλ. Α. Παπαδιαμ., Νοσταλγ., 95.

Έκ του επίθ. γ ο υ ρ ο υ ν ο π ό δ α ρ ο ς και τής παραγωγ. καταλ. -ο ὄ σα, δια τήν όπ. βλ. Α. Παπαδοπ., 'Αθηνά 37 (1925), 180 κ.έξ.

'Η έχουσα πόδας γουρούνας' ή λ. ύβριστικώς δια γυναϊκας: 'Η γουρουνοποδαρούσα ή μάνα του.

γουρουνοπόδι τό, Ζάκ.

Έκ των ούσ. γ ο υ ρ ο ὄ ν ι και πόδι.

1) Τò φυτόν 'Ερώδιον τò γεράνιον (Erodium gruinum) τής οίκου. των Γερανιιδών (Geraniaceae). Συνών. βλ. λ. εις λ. γ ο υ ρ ο υ ν ο π ό δ α ρ ο 3. 2) Τò φυτόν 'Αρνόγλωσσον ό κορωνόπου (Plantago coronopus) τής οίκου. των 'Αρνογλωσσιδών (Plantaginaceae) Λευκ. (Νικολ.).

'Η λ. υπό τόν τύπ. Γ'ρουνοπόδι και ως τοπων. "Ηπ.

γουρουνόπορδος ό, Πελοπν. (Βάλτ. Γαργαλ. Κοντογόν. Μαργέλ. Μηλιώτ. Ποταμ.) γουρ'νόπορδος Πελοπν. (Βερεστ. Πυλ. Τριφυλ.)

Έκ των ούσ. γ ο υ ρ ο ὄ ν ι και πόρδος.

1) 'Η πορδή του χοίρου ένθ' άν.: Είχαμε μιιά έρ'μη γουρούνα και, φόντε παρατυλωνότανε, άρχιζε τους γουρουνόπορδους Πελοπν. (Βάλτ.) Τò κουμάσι του γουρουνιώνε ζεύει από τους γουρουνόπορδους (ζεύει = βρωμεϊ) Πελοπν. (Μαργέλ.) 2) 'Η άθόρυβος πορδή ανθρώπου, ή αναδιδουσα μεγάλην βρωμαν ένθ' άν.: Κείνος ό γιός τση Φιλώναινας όπου καθότανε άμόλαε γουρ'νόπορδους κούφρους (= άθόρυβους) Πελοπν. (Βερεστ.)

γουρουνοπούλα ή, σύνθη. γουρ'νοπούλα Πελοπν. ('Αρκαδ. Βάλτ. Βερεστ. Γαργαλ. Λάλ. Μάναρ. Μεγαλόπ. Τριφυλ. Φιγάλ.) γουρ'νοπούλα σύνθη. βορ. ιδιωμ.

Έκ των ούσ. γ ο υ ρ ο ὄ ν α και τής παραγωγ. καταλ. -π ο ὄ λ α. 'Η λ. και εις Σομ.

1) 'Η νεαρά γουρούνα σύνθη.: 'Εσηκώθηκε για νά ψήση τή γουρ'νοπούλα του που είχε μαδημένη Πελοπν. ('Αρκαδ.) || 'Ασμ.

'Εχουν άρνια και φένουε κ' έχουε γουρ'νοπούλες, μά 'χουε και γλυκό κρασι από τò μοναστήρι αυτόθ. Συνών. γ ο υ ρ ο υ ν ι ά 1, γ ο υ ρ ο υ ν ο π ο υ λ ί δ α, γ ο υ ρ ο υ ν ο π ο υ λ ί τ σ α, μ π ο υ ζ ο π ο ὄ λ α. 2) Μικρόν χέρσον τμήμα εις έσκαμμένον άγρον καλυφθέν υπό χώματος Πελοπν. (Γαργαλ.): Μην παίρνης χωριάτες για σκάψιμο. Δέ σκάβουε καλά κι άφίνουε γουρ'νοπούλες.

γουρουνοπουλάκι τό, σύνθη. γ'ρουνοπουλάκι 'Αθην. Πειρ. γουρ'νοπ'λάκι Πελοπν. (Βάλτ. Γαργαλ. Δίβρ. 'Ηλ. Μαργέλ. Σιδηρόκ. Φιγάλ. κ.ά.)

Έκ του ούσ. γ ο υ ρ ο υ ν ό π ο υ λ ο και τής παραγωγ. καταλ. -ά κ ι.

Χοιρίδιον, χοίρος γαλαθηνός, τò νεογόν του χοίρου ένθ' άν. Συνών. εις λ. γ ο υ ρ ο υ ν ά κ ι 1.

γουρουνοπουλίδα ή, Ζάκ. γουρ'νοπ'λίδα Στερελλ. (Δεσφ.)

Έκ του ούσ. γ ο υ ρ ο υ ν ο π ο ὄ λ α και τής παραγωγ. καταλ. -ί δ α.

Γ ο υ ρ ο υ ν ο π ο ὄ λ α 1, τò όπ. βλ., ένθα και συνών.

γουρουνοπουλίτσα ή, 'Αθην. Πειρ. κ.ά. γουρ'νοπ'λίτσα Πελοπν. (Βερεστ. Γαργαλ. Τριφυλ.)

Έκ του ούσ. γ ο υ ρ ο υ ν ο π ο ὄ λ α και τής παραγωγ. καταλ. -ί τ σ α.

Γ ο υ ρ ο υ ν ο π ο ὄ λ α 1, τò όπ. βλ., ένθα και συνών., ένθ' άν.

γουρουνόπουλο τό, σύνθη. γουρουνόπ'λο 'Ερεικ. "Ηπ. (Μαργαρ.) Πελοπν. (Βερεστ. Γαργαλ. Μανιάκ.) γ'ρουνόπουλο Κέρκ. Μαθράκ. "Οθων. Παξ. γουρ'νόπουλο Θήρ. Θράκ. Κεφαλλ. Μύκ. Πελοπν. (Βερεστ. Δίβρ. Καλάβρυτ. Μεγαλόπ. 'Ολυμπ. Σκορτσιν. Φιγάλ.) γ'ρουνόπ'λου Στερελλ. (Αιτωλ.) γουρ'νόπ'λου σύνθη. βορ. ιδιωμ. γουρ'νόπουλος, ό, 'Αστυπ.

Έκ του Βυζαντ. ούσ. γ ο υ ρ ο υ ν ό π ο υ λ ο ν.

1) Γ ο υ ρ ο υ ν ά κ ι 1, τò όπ. βλ., ένθα και συνών., σύνθη.: Φάγαμε γουρουνόπουλο ψητό σύνθη. Μιά γουρούνα με όχτώ γουρουνόπουλα σύνθη. Τή γουρούνα τή θρέψαμε κι άνάζησε κ' έκαμε δώδεκα γουρ'νόπ'λα Πελοπν. (Καλάβρυτ.) Μην τò πουλήσης 'φτοῦνο 'φτοῦ τò γουρ'νόπ'λο, νά τ' άφήκης για θρεφτό Πελοπν. (Δίβρ.) "Ας πάρη λιγούλι καρδάμωμα άκόμη και θά τò ιδής τι γουρουνόπ'λο θά γίνη Πελοπν. (Βερεστ.) Γδαρτό θάν του κάμ'ς του γουρ'νόπ'λου ή μαδ'τό; Στερελλ. ('Αχυρ.) || Παροιμ.: 'Αφόδες ή γουρούνα έκαμε γουρουνόπουλα, δέν έματαχόρτασε (επί άτόμων τά όποια, άφ' ότου έδημιούργησαν ύποχρεώσεις, δέν έπαρκούν δια τās ιδίας άνάγκας) Κεφαλλ. 'Η γουρούνα 'γάλι 'γάλι και τά γουρουνόπουλα πηλαλώντας μαζί τò βράδυ θά πάνε 'ς τò χωριό (οί πολύπειροι όλίγον και οι πρωτόπειροι πολύ και άσκόπως έργαζόμενοι τò αυτό έπιτυγχάνουν) Πελοπν. (Βούρβουρ.) || 'Ασμ.

